

અંબાજીના છંદ ની ચોપડો.

ભાગ ૧ લો.

અમીચંદ માતીચંદના રચેલા તે છપાવી પ્રસીધકરનાર
વીજ્યાચંકર મણીશંકર.

અંબા નામે સુખ સંપદ, અંબાનામે નવનીધ;
અંબા દરશશુધી પામીએ, સકળ પદારથ સીધ;

સુરત

આ ચોપડી “સત્ત સીત્રીચૈત્ર પરસમાં” શા.
ત્રીભોવનદસ ગોપાળદસે છાપી પ્રગટ કરીછે.

સંવત ૧૯૩૩—શને ૧/૭૩.

કિંમત ૪ અના.

આ ચોપડી સને ૧૮૯૭ના ૨૫ મા
આકઃ મુદ્રા ૨૭૨૨૨ કરાવેલીછે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કૉપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૯૬૬ કિંમત

ગ્રંથનામ સંજ્ઞા જી ના ૭૬૬ની ચોપડી

આવ્ય શક્તી છંદ પ્રબંધ.

છંદ ૧

પ્રથમ કરે પરણામ, નામ લખોધર દુઃખ ભજન; નમુ સર
સ્વતી ગીરજાનંદન- બને અગિઆપર અસ્વાર; ધન યન યન બાજે
પંજન; લંખી શુંઠ ઉપર શોભે દંતન. જડે દંતપર હીરા અરગજ,
કેસરકા અંદન, બના ખુબ રૂપ અતી કુંદન; ખીધન હરણુ નામ
ધરણુ સરણુમે રાખી દેના દરશણુ નમુ સરસ્વતી ગીરજાનંદન. ૧

કરો કંઠપર સાહે સારદા તમે નીત રક્ષણુ, મધુરી વાણી
નીકળે તતક્ષણુ. અલેક પુરશ અવનાશી રશી દેવ કરે તાર શમરણુ;
સારદા સદા રહેજો પરશન. આપો શુખ સંપદા સમન્ના રીધ રીધ
સત બચન; નમુ સરસ્વતી ગીરજાનંદન. ૨

કરી આણુંદ ઉલ્લાસ હીનમીલ ખેડે સખ ભગતન, ૮
ના ગાવા મગન, બાજે ઢોલ મૃદંગ શોર કરે છાંયા ખુબ ગગન.
જો માં છંદ નવી ધરણુ. આતી રહેજો સરસ્વતી જીભ્યાએ લાગુ તાર
ચરણુ; નમુ સરસ્વતી ગીરજાનંદન. ૩

ચોદ લોક મોર એકતીશ બ્રહ્માંડ કરે તાર રચણુ, હરાડે વરણુ
કરે મયન. દરશણુથી દુઃખ જાએ દલીદ્ર કાયા થાએ પાવન, માહા
રાજગીર કહે આજે ધનધન. અમીચંદ કહે સાહે કરો હું આબો
તારે સરણુ. નમુ સરસ્વતી ગીરજા નંદન-૪

છઠું ૨

સુરત રેહિરના ધીસાંઆ ફળીઆમા, આંબામાતા બીરાજતો; આં
રા સુરથી આંબા પધારે ધન ધનન ધનન ધુધર્યાજતો. રમરુમ કરી
આવી આંબીકા જળહળ જોત જલકતો હે; કાનમે કુંડળ મુગટ બીરાજે,
શીરછત્ર માણી લગકતો હે; ભમરકટાક્ષ બીરાજે તુમારી હાથચુડી કંગન
ખસગતો હે; બાહે બાજુ બંધ વેડ વીટી, આંગુઠી હીરેકા ચળકતો હે.

ઝૂલ

તેરી શોભા કયા કહું માને ગળે રતનકો હાર;
હીરા માણેક જલકા રહ્યા જેસી બીજુ કરે ચમકાર;
માને પાઝમેં પાએલ અણુવટ વીછવા અદો અદો મુખસેં
ભજતી; આરા સુરથી આંબા. ૧

ચત્ર ભુજ તારેં સ્વરૂપ બીરાજે, મમ માયા ખપરવાળી;
કરણ કુલ કાનેમે સોભતાં, લટા છુટી નાગણ કાળી. જમણી બાજુ
જાણેમ દાંબી પાસે બહુચરવાલી; સંખન પુરથી આપ આ
ભગતનકા રખેવાળી.

ઝૂલ

આંબા મારી માવડી, તુને સજ્યા સોળે સણગાર;
નાકમેં નયની કમર પટો, તેરી નેણોમેં કાજલ સાર;
ઝોળી વેહેરી અસમાની, સાડી નાકરવાની બીરાજતી;
આરાસુરથી આંબા પધારે. ૨
ચોકીદાર માના ચાર બીરાજે, પુર્વ દીશા ધંદ્ર રહેતા; ૩

અમ દશાપર વરણુ દેવતા, ન્યારે ન્યારે સમયું કહેતા. ઉત્તર દશા ધ
ન ઈંદ્ર કહેલાતે. ધનપુરીમેં ઓરે હેતા; દક્ષિણુ દશા જમરાજા શીખ
રપર, અંબે અંબે મુખથી કહેતા.

૩

ચોકીદાર માના ચાર હેં, રે મહાઆક્રે આમીન;
ખેચરી ભુચરી અગોચરી, સખ ન્યારે નામ લો ગીન.
અપ્રમ પાર હેં તેરી માયા, સખ અજખમ તુજકુ ભજતી;
આરા શુરથી અંબા પધારે. ૩

શીખર ખંડ માનુ દેહેર ખીરાજે, ધજા ફરકતી દેખો ગગન;
સાહ્યાણુ વેદ ભણે સહ મુખથી, ચંદી પાકતો કરને લગન. વીજ્યાશ
કર કરે આરતી, રાદા સરણુમેં રહે મગન; ઈંદ્રાસનથી અધીક શોભા,
જુટી કુવારા ઊડને લગન.

૪

હાંડી તકતા શોભી રહ્યા, ઝુમ્મરચારો પાસ;
સુરજ મુખી સજગી રહી, જેસા ચંદ્ર ખીજા આકાશ.
ધદ્રંપ અંબાં મીજાવે રાગણી, ગાતા સારંગી ખુપ ગજતી;
આરા શુરથી અંબા પધારે. ૪

કરનોડી માની કરેં વીનંતી, અપરમપાર તેરી લીજા; ન
હીં બાણેક નહીં બુઢા જીવાન જેસા દેખો પુનેમકા ચંદ્ર ખીજા.
માહારાજગીર ઊસ્તાદ હમારે, આજધન તુમારા હરણુ મીજા; અ
જખ તરેહકી વાડી તુમારી, ચંપા કેવડા છે પીજા.

ગુલ

જોષ જોષ સેવડી હેં બટ મોગરો ગુલ હજાર;

સંવત ૧૯૨૬ના, અપ્પાડ શુદ્ધ ભોમવાર;

અમીચંદ કહે દોસ હમારા વીજ્યાશંકર કરે ભકતી;

આરા સુરથી અંબા પધારે. ૫

છંદ ૩

કકા ચકી કહું છું કરજોડી, બત્રીશ હરફમાં સાતેવાર; અપ્પા
જુસામત કરી કહુમાં. હુ રંકને તારો આધાર. ગગા ગણી રવીવા
રની સોભા જ્યાં રેખુ ત્યાં લાલમલાલ, ધધા ધણા માણેક મુગટમાં
રતનમણીછે બાકબમાલ. નના નારાએણી બેઠી તખ્તપર, લાલસાડી
પેરીછે રૂપાળ, ચચા ચાચરવાળી ચંડીકા ચત્રબુજી ચીંતાને તાલ.
છછા છાયામાં બેસે તુમારી; હુનીર્ધનીઓ છું નાચાર. અપ્પા જુસા
મત. ૧

ગગન જગત જાણે સોમવારે, માજીપેરે સફેત સાણ; ઝઝા ઝા
જા ઝખુકે મોતી, પુનેગચંદ્ર મુખરૂપાણ. નના નાનાવીધના આભુષણ
મંગળનું છે પરવાણું. ટટા ટેકજ રાખો હમારી સીંધુરીયા પેયો
સાણ. ઠઠા થાનકે આવી માજીની સેવક સજી કરે નમસ્કાર;
અપ્પા જુસામત-૨

ડડા દોડી દુનિયા સજી આવે બુધવાર ના પાનાશીલા, ઠઠા ધ
ધાં આભુષણલીલા, ધનભાએગ દર્ષણમીલા. છાણ મુલ પોખરાજ
બહરપતી, શુશ્વરે શાણ પીળા, તતા તમારી લીલા ભરપુર થયા

ઠીક છંદ આનમીયા; દદા દર્શણ કરે માણના સેવક સગેકરે નમસ્કાર.
અપ્પા ખુસામત-૩

ધધા ધુનમાં ખેડો તમારી, મૃદંગબાજે છે ચોતાણ નના નમુ
નવદુઆમાને પપાપરેમથી કરે સવાલ. ફફા ફીરેમાંની ડૂવાઈ નવ
ખંડ અંબામાતા દીનદયાળ; અપ્પા ખીરાજે હીરો દંતર સુકર દેવતા
ઝાકઝમાલ. ભભા ભાનું ખીલી રહ્યો, મમા માના મુખડાપર તેજ
અપાર. અપ્પા ખુસામત-૪

યયા આદ્ય ભવાની અંખીકા, સદા તમાર કરે સમરણ; રરા
રાખો લાજ હમારી, લજા લાગું માણને ચરણ. વવા વતખુ માના
દરશણ, ખીન છંદ ગાવું નીત્ય નવી ધરણ. શશા સતી રાડ કેતુ નવ ગ
રેકરે માનુ સમરણ, સસા સેવક હોહો અમીચંદ કે ભવસાગર ઉતાર
રેપાર. અપ્પા ખુસામત-૫

છંદ. ૪

જુગત જનુંની માતા માહા લક્ષ્મી તારો પરતો દૂનીઆમાં
નવાપરામાં તખત તમારે લીમડા નીચે દેરામા. કુવા અંદર વીસ-
રામ કીઆયા ગંગારામકું હુવા પરશન, બાળક જનહી મને દયા
આણી માણ તુમને દીયા દરશણ. તાઠ ધુન્નરી ચડી કંપારી કકું.
કુલતો લગે વરશન, ક્ષમા ક્ષમા સખ કરને લાગે આણુંદ હોગમે
સખકે મન

રેકતો.

માને હાથ જોડ વીનવી કરે નમસ્કારે, ૭૨.

માછ મુખ્યે જિજ્યા કારો કુવાયકી બહારે, ૭૨.

માના વચન શુભીને ભગત હુને તમઆરે, ૭૩.

કરી સ્તુતી ધર્મામાછકી શીરખ ઉતરે કુવામેં. નવાપરામાં-૧.

સંવત ૧૮૨૭ આશો શુદ્ધ ૮ મીઝ શુક્રવારે, સખ ભગતનકી
કરવા રખેવાળ કુવામાંથી નીકળ્યા બહારે. કોમ કોમને તો કોમનો
આસરો હમકું તોર આકારે, નોબતની તું બેલીછે કર ભગતનકી
રખેવાળે.

રેકતો.

તારે દેરા ઉપર લીમટો ખીરાજે ધન ધોરે, ૭૨

ઉડતાં પછી આવતા કરે ખુબ શોરે, ૭૩

બોલે જો ને જાગ બપહઆ ખેલ કરે કહલોલ. ૭૪

અનેક ભતકે પંક્તી ઉડકર આરે ખેડે લીમડામે, નવાપરામાં-૨

મુરત શેરમાં ખબા પોહોની સબરોક દરશણકું આવે,
નાળીએર ઘાટડી દોમનો દીગે ગગનેકી ખાતર લાવે. દરશણકર
કર પરશન હોવે ભગતને મનનં જાવે, આંધ પેર મોર ચોસેઠ ધડી
માછ વુમારા ગુણ ગારે.

રેકતો.

માને શણગાર તણો હું હવે કરે વીસ્તારે, ૭૨

માને પાઉમેં પાએલ ધુગર કરે ધમકારે, ૭૩

માને મુગટ જત ગળેમેં નવ સેરોહારે, ૭૪

સોળે સાણગાર સજકર ખેડે દરશણ કારણ આવામેં. નવાપ
રામાં-૩

અપરમપાર છે માયા તમારી અજ્ઞાન રચી તુમને લીલા,
માજી તુમારા સ્વરૂપ ખીરાળે, જેસાપુનેમકા અંદ્ર ખીના. કસખી કે
રની સાડી ખીરાળે નવરંગી છે વાગા પીળા, વાડી તણી હું કયા
ઠહું શોભા તરેહ તરેહકા કુલ ખીના.

રેકતો.

જીલ્લ જાલ સાહેલી બાઝ મોગા ખીજા, જીરે
ચુલાખ, દાવડી અંપા કેવડા પીજા, જીરે
ધન ભા ગ હમારા દરશગુ તુમેગ મીના, જીરે
માહારાજ ગીર ઉસ્તાદ હમેરા અમીઅંદ જપતા તેરા નામે;
નવાપરાગાં તખત તુમારા લીમડીનીચે દરામે.—૪

છંદ ૫

આયા આસો માસ આસ મને દરશણની તારી, નવ દીવસ
નવ રાત્રીમાં સંગિને આણુંદગી.

પ્રથમ પહેલુ નવગતર આમે સુદ પડવેથીરે; અંગ ઉમંગથી
જાએ નહાએ સંગે તા તીકે તીરે. કરી નર નાગી રનાન ધી ધાંન
કરે સુધ થીરે; કોઇ ધડા કોઇ જાગી ભરે અંધુ નીરમળ નીરે.
માગણુ આવે ગાવે જોગણી કરે પીનંતી તારી; નવ દીવસ નવ-
રાત્રી— ૧

ખીજા ત્રીજા આણુંદમે આલી ચોથ ગઢ રંગમે, કરે ડારા પાચે
મે; ખુશી સંગે ઉમંગછે અંગમે. વાગી રહ્યા વાજાંત્ર ભુગળ
દોલકકે સંગમે; કરે વાધરી તાલ અજલવે પડે થાપ મૂદંગમે
જાધે મુગરમાળ પેરીયા રહ્યા પમ થમકારી, નવ દીવસ નવ રાત્રી—૨

કોઈ કરેછે છટના ડાટા કોઈ કરે અપવાસે; સાતમે સગી
કોઈને તેનાં અંગમા ઉઠાસે. આચર ચોકમા આલી દેવી સગી
ખેલનકે આસે; બકુચર અંબા ફરેફુદડી કાલીછે પાસે. ફરે નોગ
શી ચોસેટ ગાએ ગરબા ખુમ ભારી, નવ દીવસ નવ રાત્રી-૩

આડેમે ફરાળ કરે સગી મંનમાં હરખાતે; ભગત મંડંલી
કરે ભગતી ગુણુ તેરા ગાતે. મુરત સેહેરના લોક મળે શગી દરશણુકે
આતે, જાદી માત્રણ ખેડા વેચવા ખાવાના લાતે. અંબાજીને દરે
મુરત ખુમ મચી ધમ ભારી, નવ દીવસ નવ રાત્રી.-૪

કંઈક ભગત ગુણુ ગાએ તમારા છંદજ લલકારે, હરક્રીશનકે વી
જીયા શકર થઈ જનમો તમઆરે. ડાયાભાઈ ખોલે રામશંકર કહે
ચુનીનાનખ્યારે, પરશોતમકે વીજભુખણુદાશ છંદજ લલકારે. અંબી
મંદકહે હાથ જોડી શગીભગતી કરે તારી. નવ દીવસ નવ રાત્રી.-૫

છંદ.

૬

ચત્ર ભુજમાં તું, છે આરા શુરવાળી! અંબામાં તારા નામ,
અપર ભરવા આલી; ચત્ર ભુજમાતું.

પગ પાવડી પેહેરી તેં, કર ઝાજર ઝમકારે;
વાગે ધુગર ધમધમ, ગળે નવસેરો હારે;
કાને કુંડળ મુગટ શીસ, પંચ રત્ન ચમકારે;
કર કંકણ ચુડો હાથ, નેણોમે કાજલ સારે.

ઝૂલ

હું મોળે સાણગાર સજીઆ, થયા સીંગ ઉપર અસવાર;

હાથ અપર ત્રીશુળ ધરી, રથા અબામાં તઇઆર.
અદો અદો બોને મુખથી, મારે દહયો કું બાલી.

આંબામાં તાર નામ અપર ભરવા ચાલી.—૧

માર્ધા મધુ કેટમાં તેં, કરી મોહીત મસ્તાને;
મધ્યમ ચરીત્રમાં તેં, લીલા દહતો કા પ્રાણે;
મહસાસુર પાળીજે, બડ મુકેજે બાણે;
કરી યુદ્ધજ અપરમ પાર, કરી માયા નીરવાણે.

ૐ

મહસાસુર પારો થઇ ઉભો, ચડી માતાને બડરીસ;
અડક લઇ રણમાં ધસ્યા, માંએ છેદ્યુ પાળીતું શીસ
કરી પુરુષ વૃષ્ટી દેવતા, ઉભા દેવના દુઃખ ટાળી;

આંબામાં તારનામ—૨

ચંડ મુડ પાળીને મા, ક્રીધા રણમાં ચુરે;
રકત બીજ રાખ્યો તેં, ધણા માર્યા અશુરે.
ફરે ત્રીશુળ લઇ રણમાંએ, બળ વાધ્યુ ભરપુરે;
શુંભ નીશુંભ માર્યા તેં, મારી બિંસાસુરે.

ૐ

અસંખ્ય દહત મારી કરી, માંએ ક્રીધા દેવના કામ;
શકતી રૂપે તું એકછે, તારા જીદા જીદાછે નામ.
ભરે પડે દેવને દુઃખ, તું કરે રખેવાળી;

આંબામાં તારનામ.—૩

કરે મન વાંછીતમા કામ, તું અંબા અમથેલી;
ભગતવની રાખો લાજ, તું આવજે માં પેલી;
મને આશા છે તારી, ખીજ સચિને ગરી;
ઝાણાલાઈ સમરેમાં, તું સગીનીએ પેલી.

ૐ

ચુનીવાન ભગત માજના, સદા તેરા ગુણ ગાએ.
હરકીશન સમરણ કરે, વીજ્યાશંકર ભજે ગાએ;
જંદ કરે અમીચંદમાં, તું છે સકેની વાલી;
અંબામાં તાર નામ.-૪

છંદ. ૭

સુનો અમથેલી, અમથેલી કહું તમને, વીસારે શાખાટે હમ
ને-સુણે અમથેલી.

હરીને મોતો. હે બોલોને દયા આણી. માજ દાશ તારે જા
ણી, મુખ મુઃમતીઓ. છગી મતીઓ અગ્નાની. કોયો મનખો સો
ધૂળ ધાણી, પડયો પર પંચમે, પર પંચમે નાગયો ભમને.

વીસારે સામાટે હમને ૧

કહણ થતું તમને, તમનેતો નહીં લાએક, પશુ પામરને વીસારે
હેક, નથી કાઇ માહારે, મારે તો નથી અનેક તુંતો રાખ હમારી ટેક
પડે સંકટે, સંકટે સમર તમને.

વીસારે શાખાટે હમને-સુણો ૨

પુત્ર તમારે, તમારે જગ્યાએ, જુઓ મહેર દ્રસ્ટી પ્રતીષ્ઠા

જો, કરોની આંત્રે, આંત્રે લો સંભાળે, કરેં દરણી થાઈ નહાવે. ત
૩ બવસાગર, બવસાગર જીતુ જમને.

વીસારો સામાટે હમને-સુણો ૩

હોતો કરોડોડી. કરોડોડી કરે સરણ, હું તો વાણ તારે મળ
કુપ્પ છે મોટું. મોટું છે જાણ મળે હું તો આવ્યો તારે. શરણ
અમીચંદ કહેછે, કહેછે માણ તરવે.

વીસારો સામાટે હમને-સુણો ૪

૬૭૬. ૮

શુણ આંખા મારી માં. કરી તમે રવે રવને સાહે, તમારે
નામ ગરીબ નવાળે; તમે રજો હમારી લાળે.

માએ સજ્યા રોજો રાણાર, પાદમે કુધર કરે ધમકાર
અનવટ વેંછવાશ ખુબ બારાર. માને મળે રતનમે હારે. પાછી
યા કાળી ગાંઠી ચીણપટી. બાલ બાલ માલી માણ પોરવતી શી
રપર મુગટ કરે અમકારે ને હોમ મળે સાહે.

રેકતો

બલા નેણમે કાલલ રારે,
બની તમઆરે, યમ આરવારે,
બગત શીર ગાળે.

તમે રજો હમારી લાળે. ૧

મહીમાશુર પ્રગટયો જ્યારે, રવ બહુ કુપ્પ પામ્યા તારે
થયા પ્રસન જગત આધારી, યયા મીંગ જીપર રવારી, કરી કરે

ધને રણમાં ધાએ, કરી ટમકાર ઉભા રણ માહે, બની વીકરાળી,
મા અપર ધારી, લઇ અડકને સેન્યા મારી.

રેકતો

ભલા લઇ અડકને સેન્યા મારી,
કરે કલ કારી, જગત આધારી,
ભગત શીર ગાળે.

તમે રખો હમારી લાળે. ૧

યથા સુખ રાજા ને સુખ જ્યારે, દેવતા દુષ્પ પામ્યાતા તા
રે, કરી કરોધ ને બની વીકરાળી, માં અપર ભલા ચાલી. રક્ત
ખીજ ક્રોધો રણમાં ચુર, પડે રૂધીર પ્રગટે અશુર, એવું દેખી
કોઇ થાકે કાળી, માં ફરે રણ મતવાલી.

રેકતો

માં ફરે રણ મતવાળી,
દેતી મા તાળી, અશુર કું બાલી,
ક્રોધો રણ પ્રાળે,

તમે રખો હમારી લાળે. ૨

હાથ નોડી કરછું આજ, માછ હું રખું તમારી ગરજ,
અંબા માછ કરે રખેવાલે, હું તો છજી તમારો બાલે. હું નીર્ધ
નીઓ નોધારે, મારાજગીર ગર ગએ ખીચારે, તમે જગતનકે પા
બાણવાલે, અમીચંદ તમારો બાલે.

રેકતો

અમીચંદ તમારો બાલે કરે રખેવાલે,

કરે પ્રતીપાસે, અંબામા આલે.

તમે રખો હમારી લાલે. ૪

છંદ. ૯

અંબામા તાર દર્પણુ રૂલેલ દર્પણુથી દુઃખ ભાંગેછે; અરજ કરીમાને શીસ નમાવું ધન ભાગ્યેગ માફ આલેછે. લખચોર્ધાસી કે રાફરી મનંધા અવતાર ધરાવ્યોછે; ગુલામ તમારો આબો મુસાફર માયામાં લપટાવ્યો છે. કામ કરોધ માહ મરતર માયા દુરમતીપર ધાયો છે; લાભ લેહેર એક નદીઆ વહેછે ઉરમી જીવ કુખાયો છે. તંમ ખીન પાર ઉતારે કોણુ મા ભકતન કે શીર ગાલેછે. અરજ કરી માને-૧

કોઈ એક વખત જીવ જાએ ધરમપર માયા પાછી લપટાવેછે; આક્રીન હમાર રેહેતુ નથી માફ પાપ મને અથડાવે છે. હવે ઉપા એ શું કરું માતાજી હમકું કાઈ બલકાવે છે? ચાકર પેહો ચીંતા માહે તું મારા દીલને બહુ ધભરાવેછે. મારી હકીગત સઠી તું જાણે ષટ્ઘટમાં ખીરાલે છે. અરજ કરી માને-૨

નામે નીરંજન તું દુઃખ ભંજન નિર્દેન ને ધન આપે છે; વાં જીઆદાશ વાંજીઆનો ટાળી તેને ફજ્જન આપેછે. ભગત કરેમાં ભગતી તુમારી તેને દર્પણુ આપે છે; જનમ જનમનાં પાપ નીવારણુ એક પલકમાં કાપે છે. બહુચર બાલી અંબે દયાળી ભગતન કે શીર ગાલે છે. અરજ કરી માને-૩

મારી હકીગત કહી, મમા માયા તુમખીનકોણુ મટાવેછે; બહા

પીજી રૂઢને કહીએ તે તારા ગુણ ગાએછે. સર્વ દેવના દેવ તમેછો તેરા નામકું ધાએછે. મ.કારાજ ગીર કહે રાય સખ્દને અમર પદને પાવેછે. અમીચંદ કહે છંદ બનારી તારે હાય મારી લાગે છે. અરજ કરી માને-૪

છંદ. ૧૦

જીઓ માજી હુ કહુ તે સાંભળો બહુચર અંબા દીન દમ્યાબ, સંકટ દૂખ મારું કરો નીવારણ કરજોડી કહું તારો બાળ. બુદ્ધ્યા બ્રહ્મતા શીર જગતમેં છોડી અમેરા દેશ બનન, તુમનીન મેરા કોષ નહીં વાલી જીવ કાયાકા કરો જતન. સતસંગત સુશ્રુષ્ટી આપજો, કરજોડી કહુ સતવચન. કામકરોધ કચ્છુધી ટાળજો, નીરમળ અંમ મારું કરજો મન. ધણુ ધણુ શું કહીએ અંબામાં રાખી શીકર કરજો રખેવાળ. સંકટ દૂખ મારું-૧

ખીજી અરજ એક શુભજો અંબામા રણ સખધિ આયા અહીં, બંદગી કરી તારું દેણ મરાતી ઝટ પટસેં શીર જાના તહી. મુદત બાંધોને આયા જગતમેં ઉસદીનકી મુજે અમર નહીં, કરજો કીમાં સવાજ કર માહરા મનના મનોરથ પુરજો સહી. આન અઆ નક પડશે કાયા જમ જીવ જહ જશે તલકાળ. સંકટ દૂખ-૨

ઉસદીન મેરા બુરા હાલહેં કરજોડી કહું પાએપડી, ઉસખાતર સશ્રુષ્ટી આપજો તુમકું કયા કહું ઘડીઘડી. ધર્મ વાસમાં રહીકરીને વાતો કરીતી બડીબડી, ખુદ્યા બંધ દૂનીઆમેં આયા ગફલત મા થા જાગનડી. તારણ તરણ તુમતો જીગતા તેરા નામકી પકડી કાળ. સંકટ દૂખ-૩

હવે માણ મારી શીકર તમને કર નોડી કહું છું કંગાળ, જ
શ અપજશ માણ હવે તમને હું આગાની તારોળાળ. જેવી તરેહ
ધી બુદ્ધી આગળ તેવી તરેહથી ચાલીસ આલ. તારા ભગતની
નીંદા કાશિ તે ન કે પડસે ચંડાળ. અમીચંદ કહે છંદ બનાવી કરી
કરણા સબુદ્ધી આલ. સંકટ દુઃખ-૪

છંદ.

૧૧

જળ ખીન તલપે મહલી અંબા મા, દરશણખીન તલપે તેમ
નેણુ; નેણુ નીરખસે નખશીખ છખીમાની, જદ કાયામે હોવે ચેહેન.
ચેહેન પડે ચશમેસેં દેખે, અત્ર બુજમાં ગુણુ ગભીર; બીડ ભા
ગો મારી સારદા ભવાની, દરશણ ખીન નહી રેહેતી ધીર. ધીર ધરે
નહી જીવ હમારો, નેત્રથી વહી ચાલે નીર; નીર જમનામે તલપે
ગોપીકા કૃષ્ણ કદમ લે બેડે ચીર. ચીર ખીના જેમ તલપે ગોપી,
દરશણખીના તલપે તેમ નેણુ. નેણુ નીરખશે-૧

ચેહેન પડે નહીં દરદીકું તેમ, દરશણખીના મુજકું ના મુખ;
મુખ સમાણમાં નખ પુમેના, જેમ બુખેકા ભાંગો બુખ. બુખરખુ દર
સણકા પુમારી, નખ શીખસેં નીખું માનું મુખ; મુખભરી ચ
શમે સેંદેખું, જદ કાયાકાં જતે દુઃખ. દુઃખ દુર કરો દીન દયાળી,
અંધ કુતમ આલો નેણુ. નેણુ નીરખશે નખશીખ-૨

ચેહેન પડે નહીં આચર વાળી, સેવક તમારો કરેટલવલ; ટલવલ
કરી દરશણ માયુ, મારી આણુ અચાનક આવશે અદલ. અદલ આવી
જદ પડરહે કાયા, ઝટ પડસેં દમ ચલા નીકલ; નીકલ ગએ જમ લે
મયે બાંધી, મનખા અવતાર જશે અફલ. અફલ, સફલ દરશણથી

હોવે અંધિકું મીલ જાવે નેણુ, નેણુ નીરખસેં નખસીખ-૩

ચેહેન પડે નહીં સીતા ખીના જેમ, રામ ચંદ્ર રઘુવીરશીરે;
શીરે હનુમાન સોધ નીકાચે કુદી સમુદ્ર લંકામેંગીરે; ગીરે હનુમાન
અશોક વાડીમેં રામનાચદે માણવીરે; વીરશબ્દ શુણી સીતામાને
તતક્ષણુ આવી ધીરે; ધીર આવી જોઇ રામ મુદ્રીકા તેમ દરશશુધી
મુખ પામે નેણુ; નેણુ નીરખસેં.-૪

ચેહેન પડે નહીં તેરા આકારકું, લક્ષ ચોર્ણશીકા રૂંકર ખડી;
ખડી હકીગત માજી તુમારી, ગફલત માયા જલ પડી. પડી કાયા
શીર લક્ષ ચોર્ણસી, આ ભવન નહીં આપે ઘડીઘડી; ઘડી પલકા ખ
ખર તુમકું, આપો માજી તમે સીંગેચડી. ચડી આપો કહે અ-
ભીચંદ માં મેહેરદ્રષ્ટીથી મીઝાઓ નેણુ નેણુનીરખસેં નખસીખ છખી
માની જદ કાયામેં હોવે ચેહેન-૫

છ દ. ૧૨

સાચુ સમજણુ અંબામાનું આ સંસાર સધજો ઓટો, છે
છેછે છે નરીનરીમાં જેમ પાણીનો પરપોટો. કચી કાયા ધર ભા
ડતી. પંચતવતું થડું તમઆર, જીવ મુસાફર આવી રહેાં મોહી
અવધ બાંધીને ધયો અવતાર. કાયા સેહેરમાં મન સોદાગર પ્રવૃત્તી
નીવૃત્તી બેનાર, પરવરતીના પાંચ પુત્ર કામ, ક્રોધ-લોભ-મોહ-મદ
નિર્ધાર. તે પાચોએ વેપાર કીધો તે વેપારમાં લાગ્યો ટોટો. છે
છેછેછે. ૧

તુટીપેઠી લુટી કાયા, નગ્રી જમડાનું વાંધુ જોર; નાકી પર

જરતી નાકા પુત્ર પાંચ કામ કરોઘ જે ચોરના ચોર. કરનારા તો
અશીંગયા પણ જીવ બાપડો પડ્યો અધોર, ચોર કરી જેમ બાંધ્યો
જીવને માર માર કરી શોરબકોર. પડે મારને રૂદન કરે જીવ નીવૃત્તી
સામુ જોતો; છેછેછેછે ૨

નીવૃત્તી કહે સુણો રાજ્ય પ્રવૃત્તી હમારી અશીંગઘ, નીવૃત્તીના
પુત્ર ધર્યા જે દયા ધરમ હીરદેમે વસી. તપજ્ઞપ કરે ધરમધાન તેને
ખીજી વાતની નુન્ય કશી; આખર વખતે વિમાન આવ્યું અંબા ના
મસે ગયો બેશી. નીવૃત્તીથી સ્વયં ગયો જીવ પ્રવૃત્તીથી જોતોતો. છેછે-૩

પ્રવૃત્તી મારી દુર કરી નીવૃત્તીનો કરાવજો સંગ, જોખન જીવા
ની જતી રહેશે જેમ ઉડી જાએ યુક્તાખીરંગ. માહારાજગીર કહે
જુખણદાશ તેને જીતી જગતમાં કરીસતસંગ; અમીચંદ કહે છંદ અ
નાવી ગીડગીડતાલ બાજે મૃદંગ. જનમ લઈ જનુની નહીં જાપો મી
થ્યા અવતારછે ખોટો. છેછેછેછે-૪

પ્રથમ નમુ ગણપતી માત સરસ્વતીનું ધરતાં ધ્યાન, કંઠ વાણી
દો બુધીગ્નાન. મા કર મનસુખો ધરસે આયા માજી તમારે ધામ, પ્ર
થમ જે બોલુ તુમારા નામ. હે ચરણ સીશ માની છાંખી નીરખી કર
માને સલામ, તેરી ભગતીસે હુએ આરામ. મા હરદીસ તાર ધાનધરી
માં કર તાર પીજનન, કંઠવાણીદો બુધી ગ્નાન-૧

મુળસ્થાનથી કહું માજી હું સુધીકા વીસ્તાર, અખંડ જોત ની

રચાણ નીરાકાર. ઇંછા શક્તીને પ્રગટ કીએ બ્રહ્મા વીજનુ રૂપ તદ્દ
આર, રૂપ પ્રલેથી કીયા ભરથાર. પણ લક્ષ્મી સાવંત્રી હમીઆ મા
તા એ ત્રીગુણકા મંડાણ; કંઠવાણીદો બુદ્ધી ગ્નાન-૨

તેરી માયાકા પાર નહીં બ્રહ્માદીક બુલજતા, તેરા કોઈપાર
નહીં પાતા. પણ બ્રહ્માવીજનુ રૂપ હું કહું મેં તેરા ગુણ ગાતા
સકળ ઘટઘટ મેં ફેલાતા. પણ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ કે મોઢા બુવન ધરે
તારે ધ્યાન; કંઠવાણીદો બુદ્ધી-૩

મે હું તુમેરા દાસ ગુનેગાર બંદગી તેરી કરતા, તેરે ચરણો
પર શીશ ધરતા. તેરે સરણમેં જોકોઈ રહેવે નહીં કીનસે દરતા; મહા
રાજગીર તેરા ધ્યાન ધરતા. પણ અમીચંદ ને છંદ બનાયા ભજો
અંબા જીગજાણ; કંઠવાણીદો બુદ્ધી-૪

છંદ ૧૪

સખ રૂઠે તો રૂઠે સખામાં તુમ રૂઠે સંતાપ હુવા, વમળવસીના
વસીના દેરા જલ બલ ખાખ હુવા. વમળ વસી નામે એક સાવક
ખાપ સુવે બેજાર હુવા, તેની માડી પરધેર, પરધેર ભરે પાણી તા
ચાર હુવા. પાચ વર્ષનો વળમ ખાજેક દુઃખીઆ અપરમ પાર હુવા,
મોસાળ જઈ વસીઆ, વસીઆ, નીર્વંતીઆ નોધાર હુવા, જઈ
નીશાળે ભણ્યો નહી કંઈ પેલા જનમનાં પાપ હુવા. વમળ વસીના-૧

મામા ઘેર જઈ ભાણેજ વસીઆ, ગાએ ચારી ગોવાળ હુવા
વમળ વસીના, વસીના માજી એવા હાલ હુવા. એક સમે ગુરૂ ચરણે
લાગો ગોર કેહે સાવક ખાળ હુવા. તમે શુણો વમળજી, વમળજી ક

રત્નો ધરમ તમે નહાવ હુવા. વમળ કહે કહેશો તે કરશુ યુર તમે મા
આપ હુવા. વમળ વસીના-૨

આરા સુરમાં અંબામાતા વમળ પર પરશન હુવા, માની ગા
એ ચરાવી. ચરાવી વમળ તો તનમંત હુવા, સહસહતી તો ગાપો
સોપી વમળ વીચારે મન હુવા, આ ગાએજ કોની, કોની કહી અં-
બા ભુવન હુવા, ગોવાળ જાણી કરી કરણા દરશણ આપો આપ
હુવા, વમળ વસીના-૩

અંબા માતા જગત જનુની તું જુગજુગ દાતાર હુવા, વમળ
વસીકું, વસીકું દોલત અપરમ પાર હુવા. યુર કહે બંધાવો દહેરા મા
જીકા આધાર હુવા, જઈ કહ્યું માજીને, માજીને રતોવાઈ તઈઆર
હુવા, દેરા બાધી કોણ પરતાપ પુછકું, વમળ કહે યુર પરતાપ હુવા,
વમળ વસીના,-૪

એક સોં આઠ તો દેરા બંધાવ્યા, આરસ પહાણુ ચમકાર
હુવા, યુર પરતાપ શુણી, શુણી માને કરોધ અપાર હુવા. નાસ વ-
મળ કહી છુટી જવાળા દેરા પ્રલોકાર હુવા, મા પરતાપ કહીને ના
કો વમળ હાહાકાર હુવા. બુલ્યો માજી મને માફ કરો એ દેરા માજી
પરતાપ હુવા, વમળ વસીના.-૫

ગદગદ કંઠે કરે વીનતી હવે માજી મને ભાન હુવા, દુઃખી-
આરો જાણી, જાણી તમ થકી આશાન હુવા, માં પરતાપે પાચ
દેરા રાખ્યા, ગરીબ નવાજ મેહેરબાન હુવા, મારાજગીરકું. ગીરકું
માજી તુમારા ધ્યાન હુવા, હે અમીચંદ કેહે છંદ હરફ કહી બંધ
માજી પરતાપ હુવા. વમળ વસીના-૬

છંદ.

અંધિ ગરીબ નીવાજ આજ તું મેરી મદત રહેના ચઢ્યે,
સંકળ સભામે, સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચઢ્યે, મેંતો ખડા
હાથુર તુમારા મથુર સાહે કરના ચઢ્યે, માજી હમારી, હમારી
અરજ કાન ધરના ચઢ્યે. માજી હમારી; મેંકગર કંગાળ તુમારા
બાળ દુઃખ હરના ચઢ્યે, આદભવાની, ભવાની હમકુ તેરા દરસાજુ
દેના ચઢ્યે, આદભવાની; તુમતો માજી આપો હમકું બસાવો,
મેરી સંભાળ લેના ચઢ્યે, સંકળ સભામે સભામે મુજે ગ્યાન દે
ના ચઢ્યે, સંકળ સભામે—૧

આવી તમારે ધામ જપુ મુખનામ, ગુણગાના ચઢ્યે, હમકુ
માજી, માજી તેરા દરશણ પાના ચઢ્યે, કોઇ કોઇને અનેક હમારે
એક ટેકા આના ચઢ્યે માજી તુમારે, તુમારે મારી વારે ધાના
ચઢ્યે. સંકટ દુઃખમાં, કાપ તમે મા બાપ તમકું કહેના ચઢ્યે,
સંકળ સભામે, સભામે—૨

માત તાતને બાત તમેછો, તેરા નામ સાહાના ચઢ્યે. ગુણ
ગભીરતું, ગંભીરતું, તેરામન માના ચઢ્યે. નોધાયો નીરધન
તાર ફરજન દયાલાના ચઢ્યે, મુજ બાળકપર, બાળકપર, માજી
તુમને સાહાના ચઢ્યે. માર નથી માં કોઇ એકલો જોઇ મદત
રહેના ચઢ્યે, સંકળ સભામે, સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચઢ્યે—૩

એ માયાકા સંસાર તેરા આધાર, જસ દેના ચઢ્યે, તેરા દાસ
કું, દાસકું તેરે થરણ રહેના ચઢ્યે, તેરા દાસકું. બીડ પડે ત્યાં આવી

હમકું બચાવી બટ દેનાચહએ, માજી હમકું, હમકું સમ્પદધી
દેના ચહએ, કહે અમીચંદ કે છંદ બનાવી અંખે અંખે કેલેન
ચહએ. સકળ સભામે. સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચહએ. સકળ
સભામે-૪

છંદ.

૧૬

આદ શકતી મંમ માયા અંખીકા તેરે ચરણે શીશ નભાવીંગે.
તેરે નામસે. નામસેં ભવ સાગર તીર જાવીંગે. લક્ષ ચોર્યાસી કરા
કરતા અખ મનષા અવતાર આએ. તુમ ચેતોને પ્રાણી. પ્રાણી
ભગતીસેં મુકતી પાએ. નવ માસ આધરમાં રખા મુજે પકડ બંડડકર
બંધવાએ. મેં કરી તપસ્યા, તપસ્યા કરી બંદગી તેરા ગુણ ગાએ.

રેકતો

પ્રાણી ગદગદ કહે કરે ખીનંતી અપારે. જીરે કરે
કરીશ ધરમ ધ્યાન પુનઘન આપે અવતારે. જીરે આપો
કરીશ તપજપ જીતી જાગે જગત સંસારે. જીરે જગત
જીધમસ્તકે ધ્યાનધરી તેરે નામકી માળા જપાવીંગે.

તેરે નામસેં નામસે ભવ સાગર-૧

એસી સરતસેં જનમ્યો પ્રાણી, ખુજ બંધ દુનીઆમેં આએ.
માત પીતા સગી, કુટુંબ કખીજા હરખાએ, તેરી માયાકી જાલપડી
સો કહયા બચન આ બુલવાએ, જનમ લીઆકે, લીઆકે જીઆ તુંતા
બતજાએ.

રેકતો.

મારી બાળ અવસ્થા ગઈ રમતા જાહે. જીરે, રમતામાં,
 શીર આપ જીવાની દીલમાં કડં પીચારે. જીરે, કડ,
 ચોરી ચાડી ચુગલી ધુતી ભર ભંડારે. જીરે, ભરં,
 પાનારી પરધનકું હરતા સો નર ગોથે પાવીંગે.

તેરે નામસેં નામસેં ભવ-૨

ગઈ જીવાની આયા બુઝાપા થયથર ધુજને લાગુશરીર, નાક
 ગળે જઈ, ગળેજઈ નેણેમે સેં વહેતા નીર. અંતકાળકી વખત
 હાં પ્રાણી ધભરાતે નહીં રહેતી ધીર, જમડા આયા, આયા પડયુ
 રહ્યું શરીર.

રેકતો

જમ જીવ લઈ જતા માર મારગમે મારે. જીરે, મારગમાં
 ધરમરાજ લેતે હાજરી કરે પીચારે, જીરે, કરે.
 શ્રીર લક્ષ ચોર્યાસી પીછા ધરે અવતારે જીરે. અવતારે,
 નેસા પ્રાણી કરમ કરીંગે એસી નસીએત પાવીંગે,

તેરે નામસે નામસે ભવ-૩

એસી હકીગત હેલઈગી હમારી, મંમ માયા સુણલો અરજી,
 તુમજીગ જીગ દાતા, દાતાર ધાન ધરં તેરા બહુચરજી. મેતો તમારે
 દવાર ખડા આજ સીધ્ધ કામ મેરા કરજી. હુંતો તમારી, તમારી ક
 ર બંદગી માં છગી ગરજી.

રેકતો

મારા મનડા તણી બહુચરમાં પુરજો આશે. જીરે પુરજો

માં હાથ જોડી માયુષ્કુ તમારી પાસે, જીરે તમારી,
માં આપરી વખત નહીં નામ તમારું દેવાસે, જીરે નહીં
કરૂં આવી મારૂં કંઈ રૂંધસે અમુલ ગફલત આવીગે.

તેરે નામસે નામસે ભવસાગર-૪

સંસાર રૂપી સમુદ્ર વેહેતા ઉરમે કુમે કંઈ તપ ધ્યાની, તેરી
માયા જળમે, જળમે પડે ગફલત કંઈ મુતી ગ્યાની, તારા નામ રૂ
પી મેં જોડી બનાધ પાર ઉતારે દા આણી, જુડેકું તરાવે, તરાવે
માં ભગતન તારે જાણી.

રેકતો.

માં હાથ જોડી કહું અરજ મારી સીકારે, જીરે મારી
હું ગાંડો ઘેલો પણ થયો ભગત તમારે, જીરે ભગત,
નથી કોઈ મારૂં હું નીર્ધનીઓ નોધારે, જીરે નોધારે.
અમીચંદ કહે છંદ બનાવી તેરે નામકી માળ જપાવીગે.

તેરે નામસે નામસે ભવ-૫

છંદ ૧૭

માની વાડી બની ચુલજારે, મહીં ખીલ્યા કુલ અપારે; લો
અશમે અપરવાળી, કરી ચુકતી ગયોછે માળી; ભરી કમાન બિપર
જાળી, માગરાની અશમે ચાલી.

ઝુલ

તરેહ તરેહના કુલ ખીલ્યા, તેની બની ઘટા ધનધારે;
નારંગી ચુલબાસ ગલગોરા, ગજ વેલી ખુબ જોરે.

તન મનીઆ તણ પાંખડીઆ, માં બેહેકી રહયો ડમરોરે;
નાકરવાની યુદ્ધલાલી ખીલે, ખીલી રહયોછે મહોરે.

માંએ સજયો સોલે સણગારે, નેણોએ કાજળ સારે; ૧

માની વાડી બની યુલજારે;-૧

જુદ જાદ ખીલી ગજવેલી. જાસુક સેવટી ચંપેળી, ખી
લપત માહન વેલી, માલતી ખીલી સાહેલી,

ઝલ

મારજાતીક ધંતુરો તુલશી, ખીજપત ખીરાજે;

અગરીએ ઉમડો કહીએ, તેપણ શામે આજે.

કેસુરી પદમ કમલ કાળા, રાખો ભગતની લાજે;

કુલતણી કહીં શાભા ન જાએ, કરજો ભગતના કાજે.

કહુ કુલજ ન્યારે ન્યારે, ચંપાની હારે હારે,

માની વાડી બની યુલજારે-૨

બાર માસી બોરીઆ રાતા, દાવદી કરેણા મદમાતા, સજ
ગુણ તમારા ગાતા, થાએ દરશણથી શુખસાતા.

ઝલ

લાલ લીલા પીળા સપેત કાળા, પંચ રંગ મીલાજી;

અરે અરે અંબા અલબેલી, સદા તેરા યુગ ગાજી.

સમી સપેત કમળ કમુખો, વાડી માહે સોહજી;

જમાલ ગોટા જોષ હરખે મન માહરે, માને શીશ નમાવું.

જુ' છે જગત આધારે, હું કહું મા વારમવારે,

માની વાડી બની ગુંલગારે-૩

જુખ ખીલી વાડી અતપુલે, શુરજ કુલ વચે જુલે, છે સ
ખાવેલતા કુલે, મારી અરજ કરે કમુલે.

જુલ

સેંત પત્ર કમળ કેવડો, ખંકી રહ્યો અપારે;

આપ નીરંજન ધટમેં રેહેતી, ભરર કરે ગુંગારે.

આવી રહી દાંડેમ કળી. માને ગળે ગુલાબનો હારે;

જુખાશુદાશ ગયા સુતીલાલ. તે આબ્યા તારે દવારે.

અમીચંદ છંદ તથઆરે, મા કીધો તારે આધારે,

માની વાડી બની ગુંલગારે-૪

છંદ

૧૮

સુરતતો સુનેકી સુરત, ધીધઆ ફલીઆમાં જો રહીયાં; અ
ખામાનું; માનું તખ્ત દેખી સખ મોહ રહીયાં.

પ્રથમ પોળમાં પેઠો તમારી દરવાજામાં આ રહીયાં, આગ
પગથીયાં, પગથીયાં ચડી સતમુખ ઉભા રહીયા. હાથ જોડી માને
શીશ નમાવું ગુણ તમારા ગા રહીયા, કરી દરશણ તમારા, તમા
રા જેરા દીલ હરખા રહીયા.

જુલ ભજન રૂપી

માના મુખડ ભપરરે, કોઠી કોઠી ચંદ્ર તેજ ખીલા,

કય. કહું તમારી શોભાંરે. અપ્રાંમપાર રચી લીલા;
મુગટ તમારો હીરે જડયોરે, મહીં પંચ રત્ન પોખરાજ પીળા.

રેકતો.

કાનોમેં કુંડલ ઝલકી રહ્યા, જેસી ખીજખી કરેછે ચમકારે;
કાલી ગાંડી પાટીયા ખીરાળે, ગળેમેં નવ શેરો હારે.
કડા સાંકળા બાહેં બાજુબંધ, પેડ વીટી કરે ચમકારે.

મુંદર મુખ ઝીપર વાળી શામે, નેણેમેં કાઠજ હો રહીયાં,
અંબા માનું. માનું તખ્ત દેખી.—૨

પાગેમેં પાએલ તોડ ગડોડા, અગુવટ વીજવા ગાજી રહીયાં;
છદ્દા છત્રીયાં. છત્રીયાં છતન છતન બાજી રહીયાં. ચીણપટ્ટી ચમ
કલી શામે. શોળે શણગાર સજી રહીયા, અંબામાનુ, માનુ કરી દરશણ
ગજી રહીયાં.

કુંડ

માતી જમણી બાજુરે, ગીરજનનંદન ગણેશ ગાળે;
ડાળી બાજુ શંખન પુરીરે. માતા બહુચરા આપ ખીરાળે.
મા મુંદર તમારો ધભારો રે, મહીં ધનનન ધડીયાળોબાળે.

રેકતો.

માને ધભારે ચાર કમાન છે, કમાને કાંગરા બારે;
એકેકી કમાને ત્રણ ત્રણ હાંડી. ચારે ખુણે સળગી ચારે,
વચે ઝાડ દીવાલગીરી ફરતી, તકતા ને શામે હારે.
જત્રી જોઈ માફદીન હરખુ, શીર પર તોરા હોરહીયા.

અંબામાનું માનું, તખ્ત દેખી-૨

અની ધટા ધન ધોર દેરામાં, જેજે સખ્દ વરસી રહીયા. સજી
સેવક તમારા, તમારા દરશશુકું તરસી રહીયા. બ્રાહ્મણુ કરે અંદી
પાઠ વેદી વેદ ધુનં સરસી રહીયા, અબામાને, માને હાથ ચક્ર ફરશી
રહીયા.

ગુલ

આરસેવક છે તમારાંરે, વારા બાંધી કરે સેવા;
દુર્ગાશંકર ગ્નાનીરે, ભાવે નીત ધરે મેવા.
માતીરામ ને વીજ્યાશંકરરે, શામિ છેલ છપીલા લેવા.

રેકતો.

વારા બાંધી સજી કરે આરતી, ભાવ ધરી તારા દાસે;
ભદ્રાશંકર ને છોટેલાલ, ચમર દાલે ઊભા પાસે.
નોખત ગગડી ઘડીઆળ વાળે, ભગતનકી કરે આસે;
લલુભાઈ ને હરીશંકર માં, તેરે ચરાણુ દુધ ધો રહીયાં.

અંબામાનું, માનુ તખ્ત દેખી-૩

રંગ મંડપમે રચી રચના, તાલ મૃદંગ બાજી રહીયાં, ઉડે ગગ
રાગણી, રાગણી સારંગી ગાજી રહીયાં. ઝર મર ઝર મર છુટે કુવા
રા. ધંદ્ર સભા લાજી રહીયાં; માનુ દરબાર દેખી, દેખી સખ ખ
ળ ખ્યટ રાજી રહીયાં.

ગુલ

માની વાડી માંરે, અંબા કેવડા ખીલ્યા અપાર;
શુભ જાઈ સેવકી નાકરવાનીરે, ખટ મોગરા ગુલહજાર.
જવેલી ને ગલગોટારે, ગળે માતી ચુડનોછેહાર.

૨૮

રૂઢી

સંવત ૧૯૨૭, માગશર શુક્ર ૧૫ બુધવાર,
માહારાજગીર ને બુધ-મુદરા. માં ધ્યાન ધરેછે તમારું;
અમીચંદને વીજ્યાશંકર કંડે. કામ કરે માં હમારું;
મત્રમુગ્ધ ચંત્યા હર કરજો. દાશગુપ્તી સુખ હિ રહીયાં;
અબામાડું. માનું તપ્પત દેખી-૪

છંદ. ૧૬

મારી અરજ શુભો અબામા બહુચર બાલી; મહાલક્ષ્મી મા
સીમાત કરે રમેવાળી. માનું તપ્પત દેખી કાંકડ કે અપરમ પારે
માએ તપ્પસીપ્પ સજ્યા શાશુગાર ગજે બીચ હારે. હાથે કડા સાંક
જા રત્ન મણી બ્રજકારે, માએ જડી દંતાર રેખ કરે ચમકારે. છુમ
જનન જનનબાળે પાઉમે પાએલ ધમકારે, શીર મુગટ છત્ર ઓરનેણ
મેં કાજલ સારે. દામણીદુલ અકોટી તાકમેંવાળી. માહા લક્ષ્મી.-૧

હું બુલ્યો ભટકતો આબ્યો તમારે દવારે, માને દંડવ્રત પ્રણા
મ કરું નમસ્કારે. તું આદ શક્તી મમ માયાનો અવતારે, ક્રીયા સ્વર્ગ
મૃત્યુ પાતાળ કે નવ લખ તારે. તું નીચેનીઆ નોધારાની આધારે
તે જળ સ્થળ મેર પ્રગટ ક્રીએ સંસારે. બન બનમે બનરૂપતી
ખીલ રહી હરીઆલી. માહાલક્ષ્મી.-૨

જીવ જાંત પમું પક્ષીની કરે બરદાસે, તું ધટધટ બ્યા
બીક આપરપ પ્રકાસે. હું અમાની અપરાધી તમારે દાસે, જુલે

મેહર દ્રુષ્ટી મારું પાપ પ્રતિકાર થાયે તારે, નામ ગરીબ નવાજ
પુરે મારી આથે, કરગરી માયું કંગાળ તમારી પાથે. મારા
મનના મનોરથ પુરેની આરવાળી. માહાલક્ષ્મી-૩

આજ આજુંદ ભયો તેરે દર્શણુએ શુખનાયા, થયુપાપ નિવારણ
નિર્મળ હોગઈ કાયા. ફેલે માહારાજગીર મોહમ સર છોડીમાયા, કામ
કરોધ તજી તેરે નામસે ધ્યાન લગાયા. સંવત ૧૯૨૬ મેં છંદ બનાયા
બાદરવા શુદ્ધ આજુંદ અહિરે ગાયા. ફેલે અમીઅંદમા પાર બિનારો
હાથ ઝાલી. માહાલક્ષ્મી-૪

છંદ.

૨૦

ભજન રૂપી છંદ

કર સત સંગત મન માજી ભજ; પીએ વીખ ખ્યાલા અમરીત તજ
કર સત સંગત મન માજી ભજ-૧૬૬

એ અંબા નામ અમૃત રસ; તે તો પીછ લે ખ્યાલા
પરેમ આણી મસ; પંચ હદ્રી સ્વાદ છોડો અડસ; અજ સૈ
મે પ્રાણી પડસે લપસ; કર સત ગર ચરણે લગાદો રજ
પીએ વીખ ખ્યાલા-૧

એક ચીતમન ધર અંબાનુ ધ્યાન; કર પરખ નીરખ અંબા
પ્રીત્તાન; હીરા રત્નમણી અંબાને વગણ; ખીચુ સર્વ ગણ પચ્ચર સ
માન; ભજ અંબાનામ રાખી ગરજ; પીએ વીખ ખ્યાલા-૨
સંસાર સેહલ માયાની બળ; તેને માહીમાહી કેમ આણે વહાલ;
નહીં આત્રે સાથ કોઈ અંતકાળ; મુક કથીર પ્રાણી કંચનને ઝાલ;
કહા બુલે પ્રાણી મનડાં સમજ પીએ વીખ ખ્યાલા-૩

તું તો સમજ મન કરલે કચ્છલ; એમાયા જાળ આપર બુ-
ળ; રહેશે વાશ જાસે કરમાઈ કુલ; કહે અમીચંદ શુભજો અરજ
પીએ વીખ ખાલા-૪

છંદ. ૨૧

અરે તું કેમ જાએ ભુલ ભુલ, માર ને માજી નામકીકુલ.
અરે તું કેમ જાએ ભુલ ભુલ. ટેક
તેહતા યુગમા સી તામાતા, લંકાહતી અન મુલ; રાવણ મારી
લંકાખાળી, ત્યાં તો હડતી ધુલ; અરે તું કેમ જાએ ભુલ ભુલ-૧
દ્વાપરમે દરજોધન રાજ, ધણો ફરે કુલ કુલ; તે પાણુ રાણમાં
ગયો રાજાઈ, જીત્યા ભીમ નીકુલ, અરે તું કેમ જાએ ભુલ ભુલ-૨
આપૂરવી પર કંઈક થયા, કંઈક થશે અજી અન મુલ;
સદા ફરે અપર માતાનુ સોભે હાય ત્રીશુલ. અરે તું કેમ જાએ ભુલ-૩
ભવ જાળ પાર ઉતારો માજી, અરજ કરો કચ્છલ; અમીચંદ
કહે જીવો મેહર દ્રસ્ટી, જાવે ભાએગચ્છલ. અરે તું કેમ જાએ
ભુલ ભુલ. -૪

છંદ. ૨૨

તુંજે નમુ ચરણ, આયા શરણ, ખીધન હરણ હુખ ટાલો
ગુમ; તુંજે નમુ આજ, રખો મેરી લાજ, શીધ કરો કાજ
હુખ ટાલો ગુમ. આયા તેરે ધામ, શીધ કરો કામ, મુલકો
પર નામ, કરતી હે ગુમ; સુની ચમકાર, ગલેમે હાર, શોળે શ

જુગાર, ધરતી હેં તુમ. દેખી તેરા મુખ, હો જાવે શુખ. મેરે
તનકે દુઃખ હરતી હેં તુમ; જ્યુ તેરા નામ, હોવં આરામ, શી
ધં કરવા કામ, ફરતી હે તુમ.

રૈકતો

શીધં કરે ભગતનકે કાલે,

શીધં શબ્દ રણુ તુરી બાલે.

અસંખ્ય દેલ કર દીએ પ્રાલે.

દુસ્મનકુ માર, કરતી પોકાર, કર ધરી હયીઆર, લઈ ભાલો
તુમ;

તુલે નમુ ચરણ-૧

દુસ્મનકુ દુર; ક્રીયા ચુર ચુર; અસંખ્ય અમુર માર ગાજી
તુમ. ક્રીયા કરે ખીસ્તાર; નહી આપે પાર; બન કર અસ્વાર
ધાઈ માજી તુમ. સતરકુ માર; ક્રીઆ તારમતાર; દેરા મોબાર,
ખીરાજી તુમ. પાએલકા બહાર; બુઝરે ધમકાર; સખ સજી સાજી
માર મેરી માજી તુમ.

રૈકતો

જળહળ તારી જોત ગળકતી;

દામણી ફૂલ અકોટી લળકતી;

દો દતન પર ચુની ચલકતી;

તુમ દીનદયાળ, કરે પ્રતીપાળ, હું તારો બાળ હાથ બલો તુમ.

તુલે નમુ ચરણ-૨

સંસાર ખાંડેકી ધાર; ઊતારો પાર; માજી હાથ બાલી તુમ.
મીથ્યા સંસાર; સખ પરીવાર; ક્યાકરે વીસ્તાર મતબાલી તુમ.

આપણું માત, બેઠેન તરીઆ તાત; નહીં આવે સાથ મરી
નાલી તુંમ. કળશુભને આજ; સકલીકા રાજ; સીધું કરનેકાજ
માં ચાલી તુંમ.

રેકતો

ખાલાપણુ રમતમે ગુમાઇ
ચડા જોખન જુવાની આઘ
કામ કરોધ મમતામે ગુમાઇ

અમ્ય ધરું તેરા ધ્યાન, મુજે મીસો આન, મુજકુ આગાન
અમ્ય ચાલો તુંમ તુજે નમુ ચરણ-૩

મરી અંમેમાત, જપુ તેરા જપ, મુજ બુદ્ધી આપ કંકાલી
તુંમ. ચોસેંટકુ પરણામ, સખકુ વરણામ. રહ્યા શીસ નામ મત
—આલી તુંમ. કર જોડી પાસ, જીભો તેરા દાસ, પુરો મરી આસ
અપર વાલી તુંમ. હોજા પરચન, દેના દરશણુ, મેરા હર
ખીબન બહુચરઆલી તુંમ.

રેકતો

એક ચીનસેં તેરા ધ્યાન લગાજો,
આઠ પેહર તેરા ગુણ ગાજો,
જગતી ક્રીએ ખીન કહા ફળ પાજો,

કેહે અમીચંદ, માણકા જંદ, સદા રહે આણુંદ સખ ગાજો,
તુંમ, તુજે નમુ ચરણ.—૪

વિવર્ણન.

નવી રાડક ત્રિપર ભાગા તળાવમાં કેળાવીકના પુત્રના ઉપા
શા .ત્રીમો નદાશ ગોપાળદાશ તા. બહુબાહ નમનાદાશ બુક
બરોની દુકાને.

શા. ૨૫. ૧

કાળી રીજય તા. ૧૫ જુની વારતા.)	૧-૮-
સુડ બોડતરી બોનો નીસ.	૧-૪-
સુરત તા. બરચની હુગોળ.	૦-૨-
હરોની હુગોળ.	૦-૨-
રાણીનો ગાંધો.	૦-૧-
સેકન્ડ બુકના મીનીંગ.	૦-૬-
આપના યુક્ટના મીનીંગ.	૦-૫-
સરના આપના યુક્ટના ભાગાકારની સેલેક્ટીવ	૦, ૩-
વધતાનું મીનીંગ.	૧-૦-
સેકન્ડ બુક નેકન્ડના મીનીંગ.	૦-૬-
હાવડ યુક્ટના મીનીંગ.	૧-૦-
સામુ વહુની બહાઈ.	૧-૦-
વનરાજ સાવરા.	૧-૦-
હાવર પ્રાર્થના માળા.	૨-૦-
બવાઈ સ ગ્રહ.	

ઉપલી ચોપડીઓ શીવાય, ખીજી બધી જાતની અંગરેજી
ચુલ્લાની સીટીસ તેના તમામ અર્થ મીનીંગો બધી જાતની વ
ની ચોપડીઓ કાયદાની ચોપડીઓ રોસનરી- વગેરે શરૂ
ચોપડીઓ ઉપલેડેકાણે વેચાતી મળશે. શામડી લનારને
ફોનિયન આપવામાં આવશે.

